

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość IX > Wartość przekazywanych informacji poprzez telewizję

WARTOŚĆ IX

Wartość przekazywanych informacji poprzez telewizję

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój duchowy

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Poznawanie dorobku kultury

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Właściwy odbiór twórczości filmowej

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Film jako rzeczywistość wirtualna.
- Gatunki filmowe i wartości przez nie przekazywane.
- Postacie filmowe; negatywne i pozytywne.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Rzeczywistość wirtualna, filmowa jest wytworem ludzkiego umysłu przekazany przez filmowe środki techniczne.
- Należy krytycznie oglądać filmy i programy telewizyjne.
- Powinno się z góry ustalać, ile czasu można poświęcić na telewizję, np. film, teatr itp.

Zasady

- Szukam prawdziwych informacji, przeżyć i wartości moralnych w określonych gatunkach twórczości filmowej.
- Nie poświęcam zbyt dużo czasu na oglądanie telewizji.
- Mam ulubione, ustalone programy i gatunki filmów.
- Unikam traktowania telewizji jako środka dla „zabicia czasu”, ze szkodą dla innych zajęć.

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość IX > Wartość przekazywanych informacji poprzez telewizję

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Telewizja jest „oknem na świat”, ale jest to świat wirtualny.
- Poddaję krytyce przekaz filmowy i telewizyjny.
- Telewizja nie zastępuje rzeczywistości i prawdy w życiu rodzinnym.

Zasady

- Interesuje mnie, ile czasu, i jakie programy ogląda moje dziecko.
- Świadomie wybieram gatunki filmów i programy, które pomogą rozwijać się mojemu dziecku.
- Zwracam uwagę na określone treści moralne przekazywane w filmach.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Telewizja, film są potężnym środkiem oddziaływania na osobowość człowieka.
- Kino, telewizja, film niosą wartości i jednocześnie mogą je niszczyć.
- Kino i jego przekaz należą do współczesnej kultury.

Zasady

- Wartości lub ich brak w przekazie filmowym komentuję razem z wychowankami.
- Wykorzystuję przekaz filmowy w edukacji i formach wychowawczych.
- Mam świadomość, że twórczość filmowa nie powinna zastępować rzeczywistości, ale ją ubogacać.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Poszczególne grupy aktywności – filmowa i teatralna – nagrywają kamerą krótki film na wybrany przez klasę temat. Przeprowadza się krytykę powstałego filmu, zwracając uwagę na wiele aspektów takiej twórczości oraz na wartości artystyczne i moralne¹.

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Wychowankowie mają krytyczne spojrzenie na rzeczywistość filmową. Odróżniają rodzaje przekazu filmowego. Film i obrazowy przekaz informacji nie zastępują prawdziwej

¹ „Praca dla miłości Boga jest uczestnictwem człowieka nie tylko w dziele stworzenia, ale i w dziele odkupienia naszego”. S. Wyszyński, *Duch pracy ludzkiej. Myśli o wartości pracy*, Warszawa 2001, s. 66.

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość IX > Wartość przekazywanych informacji poprzez telewizję

rzeczywistości, doświadczanej i przeżywanej osobiście. Przekaz filmowy powiększa wiedzę i dostarcza niezbędnych informacji².

2.10. ZAGROŻENIA

Może nastąpić pomieszanie rzeczywistości wirtualnej z realną. Uczniowie bezkrytycznie oglądają „wszystko”. Często mamy do czynienia z niedostosowaniem wieku widza do gatunku i treści obrazu. Pornografia i patologia społeczna podawane są jako treści przekazu³. Wzmacnia się agresja, osłabia wola przez sugestywne obrazy⁴. Zbyt wiele czasu poświęca się na oglądanie telewizji lub filmów.

² „Telewizja wprzęgnięta w służbę Ewangelii niezmiernie poszerza zakres słuchania Słowa Bożego i zanosí orędzie zbawienia milionom ludzi”. ŚDŚSP 1986.

³ „Jan Paweł II postrzega telewizję w schemacie dwuwartościowym: widzi zarówno możliwość wzbogacania przez nią i wspierania życia jednostek, rodzin, środowiska społecznego, jak i niebezpieczeństwa związane z upowszechnianiem fałszywych i degradujących człowieka wartości, ideałów i modeli życia”. A. Zwoliński, *Środki społeczne...*, dz. cyt., s. 508.

⁴ „Ukazywanie za pośrednictwem środków społecznego przekazu, zła moralnego w opowiadaniu, opisie lub obrazie może niewątpliwie służyć głębszemu poznaniu i odkrywaniu człowieka oraz ukazywanie i podkreślanie wzniosłości prawdy i dobra, gdy zastosuje się odpowiednie dramatyczne środki wyrazu. Jednocześnie, aby środki te nie przyniosły duszom raczej szkody niż pożytku, winny być całkowicie podporządkowane zasadom moralnym, zwłaszcza jeżeli chodzi o sprawy, które wymagają należącego poszanowania, albo o takie, które budzą niskie instynkty w człowieku zranionym grzechem pierwotnym”. DRN 7.